

Galeria subterrània del refugi de les Coves

Montgat

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Entre el Parc de les Bateries i la riera de Sant Jordi

Coordenades:

Latitud: 41.46609
Longitud: 2.26953
UTM Est (X): 439001
UTM Nord (Y): 4590757

Classificació

Número de fitxa: 08126-80
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: La galeria es troba parcialment tapada amb abocaments tòxics.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 9108302DF3990G0001LQ
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn
Data de registre de la fitxa: dt., 23/12/2008 - 01:00

Descripció

Galeria subterrània que té accés des d'un descampat situat darrera la Guixera d'en Boada. La boca està formada per un arc escarser ceràmic, que queda tancat per una porta reixada de fusta. La galeria es troba excavada sobre roca natural, amb alguns trams reforçats amb morter. Més modernament s'hi va afegir un tram amb sostre de volta de maó pla, així com un sistema de recollida de les aigües que es filtren a través de la roca. Aquesta és conduïda a una petita bassa. Després d'uns metres de recorregut, s'inicia el descens a través d'unes escales. El camí queda bruscament interromput per una acumulació de sediment argilós, producte d'un abocament químic efectuat per una indústria que estava situada a l'altre vessant del turó. Abans que això succeís, la galeria acabava en un llac subterrani d'aigües cristal·lines.

Història

La sector marítim comprès entre el turó de Montgat i el turó de Vallmajor era conegut al segle XVII i XVIII com a "camp de les coves" o bé "Cova Guilleuma". La formació calcària d'aquests turons va facilitar la formació de coves naturals, que més endavant van ser ampliades per a l'extracció de pedra. A principi del segle XIX un grup de treballadors d'una guixera va descobrir l'entrada d'una cova, que constava d'una important extensió de galeries subterrànies. La troballa es va descriure en la premsa de l'època com una cavitat amb parets de pedra blanca brillant on s'hi formaven estalactites i estalacmites de colors variats, comparable a les coves de Sant Miquel del Fai. L'expectació que va generar la cova va provocar que les autoritats la clausuressin davant del perill de pèrdua dels curiosos que s'hi apropaven. A finals del segle XIX hi ha constància de l'existència de tres coves: la Cova de l'Embut, situada prop de Can Jordana i desapareguda sota la runa de la construcció de l'autopista; la Cova de la Pedra, que es trobava en terrenys de la Guixera de Can Boada i se'n desconeix l'accés; i la Cova de l'Aigua, amb entrada per l'embut de Can Baratau, que avui es troba tapat de runa. Des d'aquesta última cova, s'accedia a un llac subterrani d'aigües cristal·lines. Aquest també tenia accés per la galeria subterrània del refugi de les coves, que va ser creada artificialment durant la guerra civil. L'abocament de residus d'una indústria química propera va suposar la pèrdua del llac. És probable totes aquestes coves comunicuessin entre sí. A mitjans del segle XX el Grup d'Espeleologia del Centre Excursionista de Badalona va explorar les tres cavitats.

Bibliografia

CUYÀS, J.M. "Las Cuevas de Montgat". Butlletí del Centre Excursionista de Badalona. Novembre-desembre 1956. p. 2-3. www.chimisanas.cat

